

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sži/3/2016
Identifikačné číslo spisu: 1012211201
Dátum vydania rozhodnutia: 24.08.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1012211201.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Eleny Kováčovej, v právnej veci žalobcu: Bc. Ing. W. V., bytom S. XX, A., zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Tomáš Hauptvogel, so sídlom Na varte 13200/2a, Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, so sídlom Stromová 1, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2012-16861/46273:1-sekr. zo dňa 16.10.2012, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/2526/2012-89 zo dňa 22.10.2015, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/2526/2012-89 zo dňa 22.10.2015 p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej aj ako „krajský súd“ alebo „prvostupňový súd“) podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2012-16861/46273:1-sekr. zo dňa 16.10.2012, ktorým zamietol rozklad žalobcu zo dňa 04.09.2012 a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, Odboru masmediálnej politiky č. 717-1/2012-PKV zo dňa 30.08.2012, ktorým nevyhovel žiadosti žalobcu o poskytnutie informácie, keď tento žiadal sprístupnenie prílohy č. 19/1,2 (vyjadrenia dekana PraF UK) k Protokolu o výsledku kontroly zo dňa 14.09.2010, evidenčné č. 2010-11798/25941:1-137 (ďalej len „vyjadrenia dekana PraF UK“). O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že v konaní neúspešnému žalobcovi súd náhradu trov konania nepriznal a náhrada trov právneho zastúpenia žalovanému neprináleží.

V odôvodnení napadnutého rozsudku krajský súd uviedol, že vyjadrenia dekana označené ako príloha č. 19/1 a 19/2 nie je vyjadrením k Protokolu o výsledku kontroly tak, ako sa žalobca domnieva, ale ide len o vyjadrenie dekana, ktoré predchádzalo vydaniu Protokolu o výsledku kontroly. Uvedená skutočnosť je zrejmá aj z dátumu vypracovania protokolu - 14.09.2010 a z dátumu vyjadrení dekana - 03.08.2010. Je potrebné poukázať, že vyjadrenie dekana z 03.08.2010 je napokon obsiahnuté v samotnom protokole (čl. 12 protokolu) a žalovaný sa v protokole vysporiadal aj so vznesenými námietkami dekana, čo žalovanému vyplýva z ust. § 11 zákona č. 10/1996 Z. z. o kontrole v štátnej správe (ďalej len „zákon o kontrole v štátnej správe“). Vyjadrenie dekana je v zmysle ust. § 13 ods. 5 zákona o kontrole v štátnej správe súčasťou protokolu o výsledku kontroly, no vzhľadom na skutočnosť, že predchádzalo vydaniu protokolu o výsledku kontroly, je potrebné ho považovať za informáciu, ktorá sa týka výkonu kontroly. Krajský súd sa preto v plnom rozsahu stotožnil s právnym posúdením veci žalovaným.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom žiadal, aby odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/2526/2012-89 zo dňa 22.10.2015 zmenil tak, že súd ukladá žalovanému sprístupniť žalobcovi prílohy č. 19/1, 2 (vyjadrenia dekana PraF UK) k Protokolu o výsledku kontroly zo dňa 14.09.2010, evidenčné č. 2010-11798/25941:1-137 a súčasne priznať žalobcovi trovy súdneho konania a právneho zastúpenia v prvostupňovom aj odvolacom konaní. Alternatívne navrhol zrušiť rozsudok krajského súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Podľa žalobcu rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, čím je daný odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., konaní pred súdom prvého stupňa došlo k vade podľa § 221 ods. 1 písm. f/, čím je daný odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. a konanie pred súdom prvého stupňa malo inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, čím je daný odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p.. Hoci prvostupňový súd v súvislosti so žalovaným spomína nutnosť aplikácie čl. 2 ods. 2 a čl. 26 ods. 4 Ústavy SR v spojení s čl. 13 ods. 4 Ústavy SR, žalobca má oproti názoru prvostupňového súdu za to, že vyššie uvedenými normami sa žalovaný v žiadnom prípade nespravoval a súd prvého stupňa tieto nesprávne aplikoval. Podľa žalobcu možno obmedziť prístup výlučne k informáciám o prebiehajúcich kontrolách a informáciám o výsledku kontrol, pokiaľ by to osobitný zákon prikazoval. Žiaden osobitný predpis vrátane zákona o kontrole v štátnej správe nezakazuje sprístupňovať informáciu o výsledku kontroly na verejnej vysokej škole. V nadväznosti na prejednávaný prípad a uvedené je podľa žalobcu preto relevantné iba prvé obmedzenie. Toto obmedzenie však možno chápať výlučne v rovine obmedzenia prístup k informáciám o prebiehajúcich kontrolách, a to z dôvodu, aby nedochádzalo k ovplyvňovaniu priebehu týchto kontrol. Po ukončení kontroly niet žiadneho rozumného dôvodu, aby nebola zo spisu o vykonaní kontroly poskytnutá verejnosti akákoľvek informácia. Po ukončení kontroly je prevažujúcim záujmom nie ochrana kontrolných zistení, ale naopak, prevažujúcim záujmom je záujem verejnosti mať možnosť oboznámiť sa s výsledkami kontroly a so spôsobmi a podkladmi, akými a na základe ktorých boli tieto výsledky dosiahnuté. Prevažujúcim verejným záujmom je teda princíp verejnej kontroly. Žalobca má za to, že nemožno vylúčiť určité informácie zo sprístupnenia na základe zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám (ďalej len „zákon o slobodnom prístupe k informáciám“) svojoľne, ale musí rešpektovať ústavnú požiadavku stanovenú v čl. 26 ods. 4 Ústavy SR, že zo sprístupnenia na základe zákona o slobodnom prístupe k informáciám možno osobitným zákonom vylúčiť iba také informácie, ktorých utajenie je v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti. Žalobca má teda za to, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil, ak prišiel k záveru, že zverejnením požadovaných príloh by sa porušila ochrana účelu vykonanej kontroly, resp. že by v danom prípade išlo o zverejnenie príloh vyhotovených v súvislosti s výkonom kontroly. Zverejnením prílohy č. 19/1, 2 - vyjadrení dekana fakulty - nemôže dôjsť k porušeniu ochrany účelu vykonávanej kontroly, nakoľko kontrola je už ukončená a teda zverejnenie požadovaných príloh nemôže negatívne a ani pozitívne zasiahnuť do jej priebehu a ovplyvniť jej výsledky. Pokiaľ by platil výklad prvostupňového súdu, išlo by jednak o nerešpektovanie ust. § 13 ods. 1 a ods. 5 zákona o kontrole v štátnej správe a jednak by platila domnienka, že nemožno sprístupniť žiaden dokument z vykonanej kontroly, ktorý by bol opatrený skorším dátumom ako záverečný protokol, hoci by mohlo ísť iba o súhrnné, všeobecné či štatistické informácie. Pokiaľ by aj vyjadrenie dekana bolo pôvodne charakterom informáciou o výkone kontroly, po jej ukončení bude v podobe prílohy č. 19/1, 2 k Protokolu o výsledku kontroly už len informáciou o

výsledku kontroly, ktorá je vždy prístupná. Požadovaná informácia - Prílohy č. 19/1, 2 - sú neoddeliteľnou súčasťou Protokolu o výsledku kontroly, a teda ako súčasť informácie o výsledku kontroly, a teda sa na ich sprístupnenie nevzťahuje obmedzenie podľa ust. § 11 ods. 1 písm. h/ zákona o slobodnom prístupe k informáciám. V tomto smere je podľa názoru žalobcu irelevantné konštatovanie prvostupňového súdu o tom, že vyjadrenie dekana označené ako príloha č. 19/1 a 19/2 nie je vyjadrením k Protokolu o výsledku kontroly tak, ako sa žalobca domnieva, ale ide len o vyjadrenie dekana, ktoré predchádzalo vydaniu Protokolu o výsledku kontroly, pretože vyjadrenia dekana vo forme príloh č. 19/1 a 19/2 sú neoddeliteľnou súčasťou Protokolu o výsledku kontroly, ktorý je záverom predstavujúcim výstup z kontroly. Žalobca namietal porušenie práva účastníka konania na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia, čím mu bola odňatá možnosť náležite skutkovo a aj právne argumentovať proti rozhodnutiu krajského súdu, voči ktorému chce využiť možnosť opravného prostriedku.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť. Kľúčovou otázkou v prípade posúdenia zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa a žalovaného bolo posúdenie skutočnosti, či sa žalobcom požadovaná informácia týka výkonu kontroly alebo či ide o informáciu o rozhodnutí alebo o inom výsledku kontroly. Z administratívneho spisu v predmetnej veci vyplýva, že žalobcom požadovaná informácia - príloha č. 19/1,2 (vyjadrenia dekana PraF UK) k Protokolu o výsledku kontroly zo dňa 14.09.2010, ev. č. 2010-11798/25941:1-137 - je súčasťou administratívneho spisového materiálu z výkonu kontroly. Požadovaná informácia sa jednoznačne týka výkonu kontroly, ale nie je informáciou o rozhodnutí alebo o inom výsledku kontroly. Vyjadrenia dekana Právnickej fakulty UK k Protokolu o výsledku kontroly nemožno považovať za informáciu o rozhodnutí alebo inom výsledku kontroly, nakoľko ide o vyjadrenia zástupcu kontrolovaného subjektu.

Nemožno sa stotožniť s argumentáciou žalobcu, že zámerom ustanovenia § 11 ods. 1 písm. h/ zákona o slobodnom prístupe k informáciám je upraviť obmedzenie prístupu k informáciám o prebiehajúcej kontrole a nie o už ukončenej kontrole. Zo znenia predmetného ustanovenia takýto výklad nevyplýva. Ak by mal zákonodarca v úmysle vymedziť rozsah nesprístupnenia informácií len na prebiehajúce kontroly, tak by to bolo v predmetnom ustanovení explicitne uvedené. V § 11 ods. písm. h/ zákona o slobodnom prístupe k informáciám sa však uvádza „...ak sa týka výkonu kontroly...“ teda, ak sa informácia týka výkonu akejkoľvek kontroly, či už prebiehajúcej alebo ukončenej. Žalovaný teda postupoval zákonne, kedy zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. h/ zákona o slobodnom prístupe k informáciám žalovanému požadovanú informáciu nesprístupnil. Toto obmedzenie sprístupnenia informácie vyplýva priamo z dikcie zákona.

Ani ďalšie žalobcom uvádzané argumenty v odvolaní ako aj počas celého konania neobstoja. Žalobca si nesprávne vykladá aj pojem informácia o rozhodnutí alebo o inom výsledku kontroly. Podľa názoru žalovaného nie je informáciu o rozhodnutí alebo o inom výsledku kontroly ani samotný Protokol, tak ako to tvrdí žalobca. Informáciou je len stručná správa obsahujúca kde, kedy, z akého dôvodu a s akým výsledkom bola vykonaná kontrola. Ani zákonodarca nemal v úmysle sprístupňovať rozhodnutia alebo záverečné protokoly; ak by tak chcel urobiť neuvádzal by v zákone text „informácia o rozhodnutí“. Jednoznačne možno konštatovať, že existuje rozdiel medzi pojmom „informácia o rozhodnutí“ a pojmom „rozhodnutie“.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“, „NS SR“ alebo „odvolací súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p. s tým, že termín verejného vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 24.08.2017 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť

rozhodnutím, či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami ako ten, o koho práva v konaní ide.

Úlohou súdu v správnom súdnictve je preskúmať zákonnosť postupov a rozhodnutí orgánov verejnej správy, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotno-právne a procesno-právne predpisy.

Súd v správnom súdnictve preskúma rozhodnutie a postup orgánu verejnej správy predovšetkým v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe (t.j. v medziach žaloby). Rozsahom tvrdení uvedených v žalobe je súd viazaný.

Z obsahu súdneho a administratívneho spisu najvyšší súd zistil, že podľa Protokolu o výsledku kontroly č. 2010-11798/25941:1-137 zo dňa 14.09.2010 bola žalovaným vo verejnoprávnej a samosprávnej inštitúcii Univerzita Komenského v Bratislave - Právnická fakulta, Šafárikovo námestie č. 6, 818 05 Bratislava, vykonaná kontrola dodržiavania všeobecne záväzných právnych predpisov v oblasti poskytovania, organizovania a zabezpečovania vysokoškolského vzdelávania, podľa ust. § 102 ods. 2 písm. i/ zákona č. 131/2002 Z. z. o vysokých školách v spojení s § 9 zákona o kontrole v štátnej správe. Kontrola bola vykonaná na základe poverenia ministra školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky na vykonanie kontroly číslo 2010-11798/25941:1-137 zo dňa 15.07.2010. O výsledku kontroly bol vypracovaný Protokol o výsledku kontroly č. 2010-11798/25941:1-137 zo dňa 14.09.2010. Podľa zoznamu príloh, žalobcom požadovaná príloha bola označená ako príloha č. 19/1, 2. Išlo o vyjadrenie dekana PraF UK zo dňa 03.08.2010 - príloha č. 19/1 a vyjadrenie dekana PraF UK zo dňa 03.08.2010 - príloha č. 19/2.

Žalobca žiadosťou o poskytnutie informácií zo dňa 28.08.2012 požiadal žalovaného o poskytnutie nasledovných informácií v elektronickej forme, a to: „Žiadam o sprístupnenie prílohy č. 19/1, 2 (vyjadrenia dekana PraF UK) k Protokolu o výsledku kontroly zo 14.09.2010, evidenčné č. 2010-11798/25941:1-137“.

O žalobcovej žiadosti bolo rozhodnuté rozhodnutím Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky č. 717-1/2012-PKV dňa 30.08.2012 tak, že podľa ust. § 11 ods. 1 písm. h/ zákona o slobode informácií žalobcovej žiadosti o sprístupnenie informácie vyhovené nebolo. Rozhodnutie bolo odôvodnené tým, že požadovaná informácia je súčasťou spisového materiálu z výkonu kontroly, ale nie je výsledkom kontroly.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca rozklad zo dňa 04.09.2012 pre nesúhlas s právnym posúdením jeho žiadosti správnym orgánom.

O rozklade rozhodol minister školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky rozhodnutím č. 2012-16861/46273:1-sekr. zo dňa 16.10.2012 tak, že rozklad zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Rozhodnutie bolo odôvodnené tým, že požadovaná informácia nie je informáciou o rozhodnutí alebo o inom výsledku kontroly, nakoľko ide o vyjadrenie zástupcu kontrolovaného subjektu. Žalobcom požadovaná informácia sa jednoznačne týka výkonu kontroly a nie je informáciou o rozhodnutí alebo inom výsledku kontroly. Tiež sa žalovaný nestotožnil s argumentáciou žalobcu uvedenou v rozklade, že zámerom ustanovenia § 11 ods. 1 písm. h/ zákona o slobodnom prístupe k informáciám je upraviť obmedzenie prístupu k informáciám o prebiehajúcej kontrole a nie o už ukončenej kontrole. Zo znenia § 11 ods. 1 písm. h/ cit. zák. takýto výklad nevyplýva. Ak by mal zákonodarca v úmysle vymedziť rozsah neprístupnosti informácií len na prebiehajúce kontroly, tak by to bolo v predmetom ustanovení explicitne uvedené. V § 11 ods. 1 písm. h/ cit. zák. sa však uvádza „...ak sa týka výkonu kontroly...“, teda, ak sa informácia týka výkonu akejkoľvek kontroly, či už prebiehajúcej alebo ukončenej.

Právo na informácie spolu so slobodou prejavu sú ústavnými právami každého subjektu garantovanými Ústavou Slovenskej republiky, Listou základných práv a slobôd a Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť len zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosti štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti (čl. 26 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky). Výkladovým pravidlom pri obmedzovaní základných práv a slobôd je ustanovenie čl. 13 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého pri obmedzovaní základných práv a slobôd sa musí dbať na ich

podstatu a zmysel. Takéto obmedzenia sa môžu použiť len na ustanovený cieľ.

Podľa čl. 26 ods. 1 Ústavy SR, sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

Podľa čl. 26 ods. 5 Ústavy SR orgány verejnej moci majú povinnosť primeraným spôsobom poskytovať informácie o svojej činnosti v štátnom jazyku. Podmienky a spôsob vykonávania ustanoví zákon.

Podľa § 2 ods. 1 zákona o slobodnom prístupe k informáciám, osobami povinnými podľa tohto zákona sprístupňovať informácie (ďalej len „povinné osoby“) sú štátne orgány, obce, vyššie územné celky, ako aj tie právnické osoby a fyzické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy, a to iba v rozsahu tejto ich rozhodovacej činnosti.

Podľa § 3 ods. 1, 2 a 3 zákona o slobodnom prístupe k informáciám, každý má právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii. Povinná osoba podľa § 2 ods. 3 sprístupní iba informácie o hospodárení s verejnými prostriedkami, nakladaní s majetkom štátu majetkom vyššieho územného celku alebo majetkom obce, o životnom prostredí, o úlohách alebo odborných službách týkajúcich sa životného prostredia a o obsahu, plnení a činnostiach vykonávaných na základe uzatvorenej zmluvy. Informácie sa sprístupňujú bez preukázania právneho alebo iného dôvodu alebo záujmu, pre ktorý sa informácia požaduje.

Obmedzenia práva na slobodný prístup k informáciám sú upravené v ustanoveniach § 8 až § 13 zákona o slobodnom prístupe k informáciám.

Podľa § 11 ods. 1 písm. h/ zákona o slobodnom prístupe k informáciám, povinná osoba obmedzí sprístupnenie informácie alebo informáciu nesprístupní, ak sa týka výkonu kontroly, dohľadu alebo dozoru orgánom verejnej moci podľa osobitných predpisov, okrem informácie o rozhodnutí alebo o inom výsledku kontroly, dohľadu alebo dozoru, ak jej sprístupnenie nezakazujú osobitné predpisy.

Osobitným predpisom je, v zmysle poznámky pod čiarou k ust. § 11 ods. 1 písm. h/ zákona o slobodnom prístupe k informáciám, aj zákon č. 10/1996 Z. z. o kontrole v štátnej správe.

Podľa § 12 zákona o slobodnom prístupe k informáciám všetky obmedzenia práva na informácie vykonáva povinná osoba tak, že sprístupní požadované informácie vrátane sprievodných informácií po vylúčení tých informácií, pri ktorých to ustanovuje zákon. Oprávnenie odmietnuť sprístupnenie informácie trvá iba dovtedy, kým trvá dôvod nesprístupnenia.

Podľa § 9 ods. 1 zákona o kontrole v štátnej správe, kontrolnou činnosťou sa zisťuje

- a) stav kontrolovaných skutočností a ich súlad so všeobecne záväznými právnymi predpismi, internými predpismi a s uzneseniami vlády Slovenskej republiky,
- b) príčiny a škodlivé následky nedostatkov zistených kontrolou,
- c) úroveň efektívnosti plnenia úloh štátnej správy a spôsob riadenia štátnej správy,
- d) splnenie opatrení prijatých na odstránenie zistených nedostatkov a ich účinnosť.

Podľa § 11 ods. 2 písm. d/ zákona o kontrole v štátnej správe pracovníci kontroly sú v súvislosti s výkonom kontroly povinní oboznámiť vedúceho kontrolovaného subjektu s protokolom o výsledku kontroly (§ 13) pred jeho prerokovaním a v primeranej lehote určenej pracovníkmi kontroly vyžiadať od neho písomné vyjadrenia ku všetkým kontrolným zisteniam; písomné vyjadrenia predložené v určenej lehote, ktorými vedúci kontrolovaného subjektu spochybňuje kontrolné zistenia, sú námietky; k vyjadreniam predloženým po určenej lehote sa neprihliada.

Podľa § 11 ods. 2 písm. e/ zákona o kontrole v štátnej správe pracovníci kontroly sú v súvislosti s výkonom kontroly povinní preveriť opodstatnenosť námietok ku kontrolným zisteniam, opodstatnené námietky zohľadniť v dodatku k protokolu a oboznámiť s ním vedúceho kontrolovaného subjektu.

Podľa § 11 ods. 2 písm. g/ zákona o kontrole v štátnej správe pracovníci kontroly sú v súvislosti s

výkonom kontroly povinní prerokovať protokol o výsledku kontroly vrátane jeho súčastí, priebežného protokolu, čiastkového protokolu a dodatku k protokolu s vedúcim kontrolovaného subjektu; pred prerokovaním protokolu upozorniť vedúceho kontrolovaného subjektu na dôsledky porušenia právnej povinnosti podľa § 12 ods. 4.

Podľa § 11 ods. 2 písm. h/ zákona o kontrole v štátnej správe pracovníci kontroly sú v súvislosti s výkonom kontroly povinní v zápisnici o prerokovaní protokolu uložiť vedúcemu kontrolovaného subjektu, aby v určenej lehote po skončení kontroly predložil orgánu kontroly opatrenia prijaté na odstránenie zistených nedostatkov, príčin ich vzniku, určil zamestnancov zodpovedných za kontrolou zistené nedostatky a v určenej lehote predložil orgánu kontroly písomnú správu o splnení prijatých opatrení a uplatnení právnej zodpovednosti.

Podľa § 13 ods. 5 zákona o kontrole v štátnej správe, vyjadrenia vedúceho kontrolovaného subjektu ku kontrolným zisteniam a ďalšie písomnosti a materiály potvrdzujúce kontrolné zistenia, písomné potvrdenie kontrolovaného subjektu o vrátení dokladov a písomností, priebežný protokol, čiastkový protokol a dodatok k protokolu sú súčasťou protokolu o výsledku kontroly.

Podľa § 13 ods. 8 zákona o kontrole v štátnej správe, kontrola je skončená prerokovaním protokolu. Protokol sa považuje za prerokovaný aj vtedy, ak sa vedúci kontrolovaného subjektu bezdôvodne nedostaví na prerokovanie protokolu alebo odmietne podpísať zápisnicu o prerokovaní protokolu. Tieto skutočnosti pracovníci kontroly uvedú v zápisnici o prerokovaní protokolu. Kontrola, z ktorej sa vypracúva záznam, je skončená jeho podpísaním pracovníkmi kontroly a odovzdaním vedúcemu kontrolovaného subjektu.

Najvyšší súd z obsahu predloženého súdneho a administratívneho spisu zistil skutkový stav tak, ako je podrobne popísaný v rozsudku krajského súdu, s jeho odôvodnením, ktoré považuje za úplné, vyčerpávajúce a dostatočne výstižné sa stotožňuje v celom rozsahu, a len na doplnenie a zdôraznenie správnosti dodáva:

Zo zákonného znenia ust. § 11 ods. 1 písm. h/ zákona o slobodnom prístupe k informáciám povinná osoba obmedzí sprístupnenie informácie alebo informáciu nesprístupní, ak sa týka výkonu kontroly, okrem informácie o rozhodnutí alebo o inom výsledku kontroly, ak jej sprístupnenie nezakazujú osobitné predpisy. To znamená, že z kontroly ako takej môže sprístupniť iba informácie o rozhodnutí alebo o inom výsledku kontroly, ak jej sprístupnenie nezakazujú osobitné predpisy. Z uvedeného vyplýva, že poskytnutie informácií v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia sa môže týkať len ukončenej kontroly, a teda z ešte neukončenej kontroly nesprístupní žiadne informácie.

Štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon (čl. 2 ods. 2 Ústavy SR). Ak zákon umožňuje sprístupniť len informáciu ohľadne výsledku kontroly, správny orgán nemôže sprístupniť jednotlivé vyjadrenia a listiny týkajúce sa priebehu výkonu kontroly alebo súvisiace s výkonom kontroly.

Povinná osoba sprístupní len informácie o rozhodnutí alebo o inom výsledku kontroly, teda ako sa rozhodlo, s akými zisteniami a následkami, teda aké opatrenia sa prijali. Z tohto znenia zákona nevyplýva, že by ex lege povinná osoba musela sprístupniť celé rozhodnutie, resp. celý protokol aj s prílohami. Ak by povinná osoba sprístupnila celé rozhodnutie alebo celý protokol, vždy musí zohľadniť ust. § 12 zákona o slobodnom prístupe k informáciám, teda že všetky obmedzenia práva na informácie vykonáva povinná osoba tak, že sprístupní požadované informácie vrátane sprievodných informácií po vylúčení tých, pri ktorých to ustanovuje zákon. Povinná osoba nesprístupní informácie, ktorých sprístupnenie je zo zákona vylúčené (napr. osobné údaje, utajované skutočnosti, informácie obsahujúce obchodné alebo iné zákonom chránené tajomstvo) a tie, ktoré by sa týkali nie samotného rozhodnutia ani iného výsledku kontroly, ale výkonu kontroly, teda jeho priebehu alebo by s ním súviseli (napr. listiny, vyjadrenia, vysvetlenia).

Podľa zákona o kontrole v štátnej správe pracovníci kontroly sú v súvislosti s výkonom kontroly povinní oboznámiť vedúceho kontrolovaného subjektu s protokolom o výsledku kontroly pred jeho prerokovaním a v primeranej lehote určenej pracovníkmi kontroly vyžiadať od neho písomné vyjadrenia ku všetkým kontrolným zisteniam. Písomné vyjadrenia predložené v určenej lehote, ktorými vedúci kontrolovaného subjektu spochybňuje kontrolné zistenia, sú námietky. Pracovníci kontroly sú v súvislosti s výkonom kontroly povinní preveriť opodstatnenosť námietok ku kontrolným zisteniam, opodstatnené námietky zohľadniť v dodatku k protokolu a oboznámiť s ním vedúceho kontrolovaného subjektu. Pracovníci kontroly sú v súvislosti s výkonom kontroly povinní prerokovať protokol o výsledku kontroly vrátane jeho súčastí, priebežného protokolu, čiastkového protokolu a dodatku k protokolu s vedúcim kontrolovaného subjektu a v zápisnici o prerokovaní protokolu uložiť vedúcemu kontrolovaného subjektu, aby v určenej lehote po skončení kontroly predložil orgánu kontroly opatrenia prijaté na odstránenie zistených nedostatkov, príčin ich vzniku, určil zamestnancov zodpovedných za kontrolou zistené nedostatky a v určenej lehote predložil orgánu kontroly písomnú správu o splnení prijatých opatrení a uplatnení právnej zodpovednosti. Kontrola je skončená prerokovaním protokolu. Z uvedeného je zrejmé, že až zo zápisnice o prerokovaní protokolu je možné získať konečnú informáciu o výsledku kontroly v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. h/ zákona o slobodnom prístupe k informáciám.

V predmetnom prípade požadované vyjadrenia dekana sa týkajú priebehu výkonu kontroly a súvisia s ním, o čom svedčí aj to, že sú datované pred vydaním protokolu o výkone kontroly a jeho prerokovaním. Takže aj keď sú súčasťou príloh protokolu, týkajú sa výkonu kontroly a teda sú zo sprístupnenia vylúčené. Žalobcom požadovaná informácia - vyjadrenia dekana nie je informáciou o výsledku kontroly, ale informáciou týkajúcou sa priebehu výkonu kontroly.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti mal najvyšší súd ako súd odvolací za to, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, a preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 224 ods. 1 O.s.p., tak že žalobcovi nepriznal náhradu trov konania, pretože bol v odvolacom konaní neúspešný a žalovanému preto, lebo mu zo zákona náhrada trov konania neprináleží.

Odvolací súd v odvolacom konaní postupoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (§ 473), ktorý nadobudol účinnosť dňa 01.07.2016.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, ktorý v § 491 ods. 1 ustanovil, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s vyššie uvedenými prechodnými ustanoveniami odvolací súd v predmetnej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.